

Mission for Establishment of Human Rights in Iran (MEHR IRAN)

P.O. Box 2037, P.V.P., CA 90274
Tel: (310) 377-4590 ; Fax: (310) 377-3103
E-Mail: mehr@mehr.org ; URL: mehr.org

چگونگی برخورد به یک رژیم تروریست: کمکش نکنید. به آن مشروعیت نبخشید. (محمد پروین)

رژیم اسلامی ایران پیش از آنکه پرزیدنت بوش اعلام کند رژیمی تروریست بود و بعد از آنکه مصلحت ایجاب کند و مورد بخشش امریکا نیز قرار گیرد، کماکان یک رژیم تروریستی خواهد بود.

مردم ایران از بدو تشکیل رژیم اسلامی در سال ۱۹۷۹، ترور و وحشتش را تجربه کرده اند. آنها مجاز نبوده اند که آنگونه که میخواهند اظهار نظر کنند، بنویسند، رای دهند، لباس بپوشند، رقص و شادی کنند، بخندند، عشق بورزند، و به کلامی ساده زندگی کنند و هزارها برای احقاق این حقوق اولیه جان باخته اند. آزادگان ما تمامی این سالها مورد پیگرد قرار گرفتند، به زندان افتادند و اعدام و سنگسار شدند ولی اینها کافی نبود تا دنیا عاملین این جنایات را در زمره تروریستها به حساب آورد. دولتها و رسانه های غربی بر پایه اصل "منافع" چشم بر وضعیت وحشتناک مردم ایران که حقوقشان به بدترین وجهی نقض میشد و دچار ترور بودند بستند. عامل "منفعت" چنان غرب را مشتاق رابطه با رژیم اسلامی کرد که به رقابت با هم پرداختند تا سهم بیشتری از معاملات یک جانبه و پر سود با رژیمی مستاصل نصیبشان شود.

برای آنکه رژیم اسلامی شایسته دریافت این کمک ها شود و برای آنکه غرب ارتباط خود را با یکی از بیرحم ترین رژیم های عالم برای مردم دنیا توجیه کند، احتیاج به آن بود که بر نقض حقوق بشر در ایران سرپوش گذاشته شود. در حالیکه جنایات رژیم روز افزون بود، کنفرانس های متعدد یکی پس از دیگری در زمینه های حقوق بشر، جامعه مدنی، گفتگوی بین تمدنها، حقوق زنان و کودکان و غیره در درون و برون مرزهای ایران راه افتاد و دولتها و رسانه های غربی نیز با این استدلال که باید جانب جناح "اصلاح طلب" را در مقابل "تندروها" گرفت، با علم به آنکه اصلاح طلبان واقعی در زندانها هستند، این بازیها را ارتقا دادند و در آن شرکت کردند.

سیاست خشنود سازی رژیم اسلامی از طرف غرب حتی بعد از واقعه ۱۱ سپتامبر و بعد از نطق اخیر پرزیدنت بوش نیز ادامه یافت. بعنوان مثال، ماه گذشته در حالیکه مردم معترض ما در خیابانها مورد هجوم نیروهای سرکوبگر رژیم بودند، مقامات سازمان ملل برای نمایندگان این رژیم کنفرانس مخصوص ترتیب دادند تا به دنیا در مورد گفتگوی بین "تمدنها" درس بدهند. و یا آنکه سناتور سیکتر و چند نماینده دیگر به افتخار آنان ضیافت بر پا کردند و از سوئی دیگر نیز آقای رامزفیلد وزیر دفاع و جنرال پاول وزیر امور خارجه امریکا به تجلیل از آنان پرداختند.

خانواده زندانیان عقیدتی در ایران به جرم تلاش برای ملاقات با کوفی عنان در سفر اخیرش به ایران و طلب کمک برای عزیزان در بندشان، مورد ضرب و شتم قرار گرفتند اما آنچه نصیبشان شد، قدردانی ایشان از رژیم و تکرار ادعای رژیم در رد "اتهامات" مربوط به شرکتش در عملیات تروریستی و پناه دادن به تروریستها بود. سیاست سازمان ملل در مشروعیت بخشی به رژیم تروریست اسلامی، سیاستی دراز مدت و جامع است و آخرین آن، همکاری با مدرسه اسلامی شیخ مفید در قم برای انجام کنفرانسی در مورد "حقوق بشر" در ماه می سال ۲۰۰۳ میباشد!

بنا بر آنچه دولت آمریکا میگوید، اگر رژیم اسلامی از تهدید آمریکا و موثلفانش دست بردارد و سلاحهای مخرب نسازد، میتواند در سلک یاران آمریکا در آید. آیا هیچ نهادی صلاحیت آنرا دارد تا رژیمی را که ترور و وحشت را سالهاست بر مردم ایران اعمال کرده است، به این سادگی ببخشد؟ آیا دنیا میتواند رژیمی را که بسیاری از ایرانیان مخالف خود در برون مرز را ترور کرده و در دادگاه برلین محکوم شده است مورد عفو قرار دهد؟ آیا میتوان تروریسم این رژیم را علیه مردم آمریکا در عملیات مختلف تروریستی که تا بحال منجر به هفت بار محکومیت رژیم در دادگاه های فدرال آمریکا شده است نادیده گرفت؟

پیام ما برای اتحادیه اروپا که بدون قید و شک از رژیم اسلامی دفاع میکند و ایالات متحد که فقط به یک وجه از وجوه مختلف تروریسم رژیم توجه دارد و آنرا هم از جانب چند نفر عنصر "غیر انتخابی" رژیم میدانند اینست که حتی اگر رژیم اسلامی به شرایط شما تن در دهد و شایسته آن گردد که موثلف آمریکا هم بشود، این امر نافی این واقعیت نخواهد بود که رژیم اسلامی کماکان نابود کننده عاشقان آزادی در ایرانست. با ذکر این نکته، حال نوبت ماست که از جامعه جهانی بپرسیم:

شما با که هستید؟ با رژیم تروریست اسلامی هستید یا با ایرانیانی که برای گرفتن حقوق اولیه خود با این رژیم در نبردند و برای آزادی و دموکراسی تلاش میکنند؟

اگر چه تذکرات اخیر پرزیدنت بوش، داندل رامزفلد وزیر دفاع آمریکا، کالین پاول وزیر امور خارجه، و دکتر رایس مشاور امنیتی پرزیدنت مثبت هستند، این واقعیت که هیچ نوع اشاره جدی به تروریسم داخلی رژیم اسلامی نمیشود، همچنان باعث نگرانیست و جا را باز میگذارد که مواضع خود را یک شبه تغییر دهند.

پرزیدنت بوش در نطق خود پس از واقعه سپتامبر اظهار داشت که بهای مبارزه با تروریسم را باید پرداخت. مباران ایران به تروریستها آسیبی نخواهد رساند. این قربانیان تروریسم هستند که آماج آن قرار خواهند گرفت. خواست ایرانیان آزاده از جامعه جهانی خواست چندان بزرگی نیست:

برای مبارزه با تروریسم رژیم اسلامی، فقط عامل سود جوئی را کنار بگذارید. به این رژیم تروریست کمک نکنید. با ارتقای نمایشات دل بهم زنش و شرکت در آنها به یکی از بزرگترین ناقضان حقوق بشر مشروعیت نبخشید. با آن به معامله ننشیند. بگذارید تلاش مردم ایران برای کسب آزادی به سرانجام مطلوب خود برسد.

این تنها خواست آنهاست. خواست چندان زیادی نیست. هست؟